

Nr 627

Av herrar **Hansson** i Önnarp och **Andersson** i Brämhult, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 172, med förslag till förordning om ändring i vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (nr 648).

Såväl tekniska missöden som förarens slarv och tanklöshet kan anses vara ständiga riskskapande faktorer inom trafiken. Vid åtgärder, som syftar till tryggandet av största möjliga trafiksäkerhet, måste därför också hänsyn tagas till denna typ av risker. Så har också skett i Kungl. Maj:ts proposition nr 172 med förslag till förordning om ändring i vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (nr 648). Sålunda föreslås bl. a. att på bil skall vara anbragta reflexanordningar bak till, som vid belysning återkastar rött sken bakåt. Detta anser vi vara välbetänkt.

Emellertid upptager propositionen inte någon motsvarande bestämmelse i vad som gäller bilens utrustning fram till. Naturligtvis skall villigt medges, att behovet härav inte på långt när är lika stort med hänsyn till bilens i övrigt nödvändigt starka belysning fram till. Vi vill dock starkt ifrågasätta om inte en fram till fäst reflexanordning, som vid belysning återkastar vitt sken, är en välbefogad säkerhetsåtgärd. Belysningen på en bil kan krångla mitt under pågående färd, vilket kan tvinga föraren att stanna den på kanske en relativt olämplig plats på vägen. En parkerad bil kan glömmas bort vid mörkrets inbrott och bli stående kvar med släckt belysning. Vill det sig illa kan en sådan bil på våra vanligen förekommande vägar bli orsaken till svåra katastrofer i samband med omkörning, just därför att ett omkörande fordon då kan styras in i den parkerade bilens körfil och föraren inte i tid upptäcker faran.

I anledning av det anförda hemställas,

att 3 § i förordningen må upptaga även bestämmelser att bil skall fram till vara försedd med sådan reflexanordning som ovan anförts.

Stockholm den 19 april 1955

Stig F. Hansson
i Önnarp

Torsten Andersson
i Brämhult
